

Posudek diplomové práce Magdaleny Rudovské:

Česká autorsky tkaná tapiserie 60. let 20. století.

Magdalena Rudovská se zabývá velmi zajímavým fenoménem ve vývoji českého umění 20. století, tčtiž uměleckou autonomizací tradičního umělecko-řemeslného oboru tapiserie. Tento jev byl součástí převratných změn v evropském a světovém výtvarném umění, ke kterým došlo v živém prostředí let šedesátých, kdy se vlastně všechny výtvarné kategorie dostaly do procesu podstatných změn, otevírajících celý pojem výtvarného umění netušeným perspektivám, týkajícím se jak jeho materiálové a technologické podstaty, tak jeho ideových obsahů a významů.

Snahou Rudovské není spekulovat o obecných kontextech tohoto procesu, ale podat velmi soustředěnou historickou rešerši jeho průběhu právě v oblasti tapiserie jako tradičně vyhraněného výtvarného druhu. Právě česká tvorba, vycházející ze zázemí secesní reformy uměleckého řemesla, jí v tom směru poskytla bohatou půdu pro jeho evidenci i interpretaci.

Rudovská sleduje velmi podrobně a na základě dokonalé znalosti dobových materiálů výtvarných i výtvarně -teoretických, jak se v českém prostředí u výtvarníků vycházejících hlavně ze školního ateliéru pražské Uměleckoprůmyslové školy, vedeného profesorem Ant. Kybalem, formoval názor na specifičnost tapiserie jako textilního umění a jak se začala v názorech a tvůrčích činech Jindřicha Vohánky, Bohdana Mrázka, Jiřího Tichého, Zna a Jenny Hladíkových a dalších začala tapiserie uvolňovat z tradiční závislosti na ploše zdi a v souvislosti s novým expresivním hodnocením textilního vlákna začala vytvářet formy uplatňující se samostatně v prostoru.

Rudovská výstižně konfrontuje tento vlastní český vývoj s inspirativní polskou školou nové tapiserie, zejména s provokativními výzvami "abakanů" Magdaleny Abakanowicz, ale také zasvěceně s mezinárodní situací na tomto poli, tak jak se odrážela zejména na výstavách mezinárodního biennále tapiserie ve švýcarské Lausanne. Tady se jí podařilo výborně vystihnout shody i rozdíly a hlavně načrtnout čitelný vývoj a živou dialektiku domácí a světové tvorby.

Předností textu Rudovské je bezpečná a podrobná znalost nejen samotné tvorby, ale i názorů tvůrců a rozmanitého ohlasu v dobové výtvarné kritice a publicistice. Podařilo se jí dokonce zrekonstruovat akta a příspěvky připravené pro Mezinárodní kolokvium o soudobé tapiserii v Praze, které mohlo být vrcholným bodem českého vývoje, ale bylo znemožněno srpnovým vstupem vojsk do ČSSR.

Diplomní práce M. Rudovské je vynikajícím příspěvkem k poznání důležité položky ve vývoji českého moderního umění a plně jí doporučuji k obhajobě.

Praha, 6.1.2009

Prof. PhDr. Petr Wittlich, CSc